

власти па се скупштина (како каже Маркс) појављује као „једно радно тело, извршно и законодавно у исто време. Извршна власт, дакле, нема своју самосталност и за њено вршење не постоји посебан орган који оличава посебну власт. Извршна функција се схвата као просто оруђе у рукама скупштине, средство којим се спроводе политика и закони које доноси скупштина. Због таквог карактера извршна власт је у скупштинском систему потпуно потчињена скупштини која може у сваком тренутку да је лиши егзистенције и одузме јој овлашћења којима располаже.

У целини, за скупштински систем је карактеристично да представничко тело-скупштина располаже јаким и ефикасним овлашћењима према другим органима власти, док ти други органи не располажу таквим овлашћењима према скупштини. Тако извршна власт не може да распусти скупштину нити влада може да постави питање свог поверења или да поднесе оставку. То не може јер се сматра да је пуки извршилац туђе воље – орган који послушно извршава вољу скупштине и као такав нема самосталност нити може да доноси акте који би били израз те самосталне егзистенције и воље. Пошто су подређени скупштини, ови други органи – извршни и управни доносе различите акте (уредбе, одлуке, правилнике, наредбе и др) са подзаконском снагом чија је сврха да разраде, допуне и конкретизују законске одредбе и при том не смеју да изађу из законских оквира. При томе акти управних органа су још ниже правне снаге и као такви морају да буду сагласни не само одредбама закона, него и нормативним актима извршних органа. У смислу начела демократског јединства власти, скупштина као сам центар власти има у односу на ове друге власти право њиховог именовања и разрешења, давања директива и препорука за њихов рад, постављања питања и интерпелација, вођење анкета, надзор над њиховим радом, укидање и поништавање неуставних и незаконитих аката ових органа, позивање на одговорност и др. Иако је скупштина у скупштинском систему највиша и теоријски (и правно) једина власт, то не значи да она у пракси врши све власти, па и извршно-управну и судску. Она потпуно и непосредно врши само законодавну власт док у вршењу осталих функција не учествује непосредно или ретко тако и то углавном у земљама са неразвијеним државним поретком и апаратом. Углавном, утицај на извршно-управну власт се огледа у подређивању и контроли рада органа који врше ове функције а што се тиче судске власти, ту се скупштина ретко (и изузетно) меша у њено непосредно вршење и доношење судских аката, а најчешће само давањем амнестије. Скупштина такође врши избор и разрешење судских органа и контролу